

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

Az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény 17.§-a a következőképpen rendelkezik:

„*Az állami szervek kötelesek az Európai Parlament képviselői részére a munkájukhoz szükséges felvilágosítást megadni* .”

E jogszabályra figyelemmel az Európai Parlament magyarországi képviselőjeként és az EP Szabadságjogi, Rendészeti és Igazságügy Bizottságának tagjaként a következőkben kérek Öntől felvilágosítást. Tekintettel arra, hogy kérdéseimmel összefüggésben az Európai Parlament részére folyamatos és naprakész tájékoztatást szeretnék adni, kérem, hogy válaszát soron kívül, a lehetőség szerinti legkorábbi időpontban küldje meg.

Immár több mint négy hónappal ezelőtt, 2009. június közepén – érdekes egybeesésként röviddel az Európai Parlamenti választásokat követően – került sor Budaházy György őrizetbe vételére és ellene büntetőeljárás indítására terrorcselekmény és más bűncselekmények állítólagos gyanúja miatt. Budaházy György a magyarországi nemzeti ellenállás, a parlamenten kívüli politikai ellenzék jól ismert, kiemelkedő alakja.

Az ügy megítélése szempontjából nagy jelentőségű tény, hogy 2006. őszén, az akkori

miniszterelnök hírhedt őszödi hazugságbeszédét követően indult tiltakozások miatti bosszúhadjáratként tömegesen került sor a tiltakozók őrizetbe vételére, ellenük büntetőeljárások indítására. Azóta, mint az Ön által is ismert, jogerős bírósági ítéletek valamint a rendőrséggel kötött peren kívüli megállapodások sokasága leplezte le, hogy ezen őrizetbe vételek, bebörtönzések szinte kivétel nélkül ártatlan emberekkel szemben történtek, közülük sokakat a börtönben testileg és lelkileg megkínoztak, s az elindult büntetőeljárások az ötvenes évek szellemét idézően koncepciós jellegűek voltak, azaz szintén ártatlan emberek tömegét érintették, s hamis bizonyítékokon „alapultak".

Budaházy György júniusi bebörtönzésével egyidejűleg, illetve azóta folyamatosan további 15 személy – nők és férfiak – letartóztatására, s büntetőeljárás alá vonására került sor az ún. „Budaházy üggyel" összefüggésben.

Mind a magyar, mind a nemzetközi közvéleménynek, s így az Európai Uniónak is alapos oka van feltételezni, hogy megismétlődhetnek a 2006. őszi tömeges és durva jogsértések Magyarországon. Ezen feltételezést erősíti, hogy sem az ügyészség, sem más állami szerv azóta sem ismerte be nyilvánosan a bebörtönzések, kínzások és koncepciós eljárások miatti felelősségét, nem került sor a fő felelősök megbüntetésére sem. Ebből logikusan következhet, hogy a fennálló hatalom elfogadhatónak tartja a büntetőjog „bevetését" a nemzeti ellenállás megtörésére, az állampolgárok „megfegyelmezésére".

Diktatúrákban megszokott dolog, demokratikus jogállamban azonban elfogadhatatlan, hogy a parlamenten kívüli ellenzékhez tartozók börtönben sínylődjenek, ráadásul úgy, hogy sem az ellenük szolgáló bizonyítékokról, sem a pontos vádakról, illetve az eljárás alapjául szolgáló tényekről, sem a fogvatartottak hogylétéről nem tudhat a nyilvánosság, nem tudhatnak még a hozzátartozók sem. A Budaházy-ügyben pontosan erről van szó, s ez az a tűrhetetlen helyzet, amelynek haladéktalanul véget kell vetni. Európai Uniós tagállamban, 2009-ben nem ismétlődhetnek meg sem a Rákosi idők jogfosztásai, sem a harmadik világ diktatúráiban tapasztalható olyan állapotok, amelyek ellen pontosan az Európai Unió emeli fel rendszeresen a szavát.

Engedje meg, hogy összefoglaljam azokat a tényeket, amelyek a Budaházy György és az ügyében érintett másik 15 fogvatartott személy elleni eljárással összefüggésben jelenleg ismeretesek.

Budaházy - ahogy az európai demokráciákban gondolkodó, felnőtt állampolgároktól

megszokott – politikai tevékenységet folytat. Ettől az sem tántorította el, hogy több esetben büntetőeljárást indítottak ellene. Egyebek mellett azért indultak ezen eljárások, mert 2002-ben az ún. Erzsébet hídi blokád keretében többekkel együtt követelte a csalás-gyanús országgyűlési választás szavazatainak újraszámlálását, továbbá részt vett a Szabadság téri szovjet emlékmű tetején található önkényuralmi jelkép, az ötágú csillag eltávolításában, valamint internetes blogjában aktív politikai ellenállásra szólította fel az olvasókat. Hunnia Mozgalom elnevezéssel társadalmi-politikai mozgalmat indított, élve a vélemény-nyilvánítási szabadság és a közéletben történő részvétel alkotmányos jogával. A Wikipédia tanúsága szerint a Hunnia mozgalom egyebek mellett ún. Razzia-kampányt indított a Magyarországon köztudottan elviselhetetlenné váló korrupció ellen. E tevékenység részeként Budaházyék többek között az elhíresült ún. sukorói nagyberuházással összefüggő korrupciós ügyletek feltárásán fáradoztak, amikor a „terrorcselekmény" gyanújával összefüggésben megkezdődött a Hunnia mozgalomhoz köthető személyek letartóztatása.

Az elindult – állítólagos terrorcselekmény és más bűncselekmények miatti – büntetőeljárások kapcsán a közvélemény elé eddig egyetlen ún. „bizonyítékot" tártak a hatóságok, erről azonban kiderült, hogy Draskovics Tibor rendészeti miniszter „műve". Mint ismeretes, a miniszter sajtótájékoztatón a nyilvánosság elé tárt egy felvételt, amelyen egy lakatlan pusztán robbantás látható. Állította, hogy ez a felvétel a Budaházy által vezetett ún. „terrorista csoport" gyakorlatán készült. Bejelentésével az állampolgárok széles körében nyilvánvalóan megrökönyödést és riadalmat keltett, olyan látszatot teremtve, mintha Budaházyék nem a sukorói és más korrupciós ügyek leleplezésével, hanem a politikusak, esetlegesen a polgári lakosságot veszélyeztető robbantgatásokkal lennének elfoglalva. Megállapítást nyert, hogy ez az állítás hazugság, a bizonyíték pedig koholt volt, mivel a felvétel ténylegesen egy vegyész-tanoncokból álló fiatal csoport által, Budaházyéktól teljesen függetlenül megvalósított robbantási kísérletkor készült.

Kérdésem: indult-e Draskovics Tibor miniszter ellen büntetőeljárás a Btk. 233§ (1) b, pontjába ütköző hamis vád bűntette miatt, amelyet az követ el, aki „más ellen bűncselekmény elkövetésére vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására"? Amennyiben ezidáig nem indult ilyen eljárás, kérem, hogy jelen beadványomat egyben feljelentésnek is tekintse Draskovics Tibor rendészeti miniszter ellen a fenti tényállás alapján, s indítsa meg a szükséges nyomozást.

(Itt jegyzem meg, hogy demokratikus európai jogállamban hasonló „fiaskó" után a rendészeti miniszternek haladéktalanul le kellett volna mondania.)

Következő kérdéseim: Amennyiben Budaházy György illetve az ügyében fogvatartott

másik 15 személy ellen a fenti koholt bizonyítékon kívül más bizonyítási eszköz is rendelkezésre állna, azt a hatóság már nyilvánvalóan hasonló diadallal a nyilvánosság elé tárta volna. Ilyen nem történt. Van-e más bizonyíték Budaházy György illetve a börtönben sínylődő 15 másik személy ellen? A bizonyítékok körében következő kérdésem.

Az Echo Tv folyó év október 23-i Éjjeli Menedék című műsorában (amely az Echo tv internetes archívumában megtalálható), az egyik fogvatartott élettársa úgy nyilatkozott, hogy az elrendelt házkutatást a vonatkozó jogszabályok szinte teljeskörű félretételével f oganatosították úgy, hogy a kiszállt rendőrök a hozzátartozót durván fenyegetve, a karján lévő csecsemő életét veszélyeztetve eltávolították a lakásból. Független hatósági tanúkat pedig – a jogszabályi előírás ellenére – nem hívtak az eljárás szabályosságának ellenőrzésére. Ily módon senki nem láthatta, hogy a durván fenyegető fellépésű rendőrök a lakásban mit csinálnak, esetlegesen nem csempésznek-e bizonyítékokat, bűnjeleket a személyes tárgyak közé. A bizonyítékokkal összefüggésben ezért a következők a kérdéseim:

Kérdések: Milyen bizonyítékok állnak a hatóság rendelkezésére Budaházy Györggyel és az ún. „Budaházy ügyben" letartóztatott további 15 személlyel szemben? (Kérem, ne válaszolja azt, hogy ezek a bizonyítékok nem nyilvánosak, hiszen a legnagyobb nyilvánosság előtt és a legnagyobb „diadallal" került sor az egyetlen rendelkezésre álló, mellesleg hamis bizonyíték ismertetésére, így nyilvánvaló, hogy a további bizonyítékokat is szívesen tárják a hatóságok a nyilvánosság tudomására – már amennyiben léteznek ilyenek.) Következő kérdésem: milyen körülmények között került sor az esetlegesen rendelkezésre álló bizonyítékok beszerzésére? Hogyan bizonyosodhat meg a nyilvánosság arról, hogy a vonatkozó jogszabályokat nem sértették meg a bizonyítékok beszerzése során s a rendelkezésre álló bizonyítékok nem hamisak vagy koholtak ugyanúgy, mint az ominózus „robbantásos felvétel", amellyel igyekeztek az egész lakosságot megfélemlíteni és a politikai foglyok ellen hangolni? A házkutatásokat szabályosan végezték-e, így különösen jelen voltak-e a jogszabály által megkövetelt független hatósági tanúk? Tekintettel arra, hogy a nyilvánosság alapos okkal feltételezi (különösen az Éjjeli Menedék műsorra figyelemmel), hogy hatósági tanúk ténylegesen nem voltak, hajlandóak –e a jegyzőkönyvekben nyilvánvalóan szereplő hatósági tanúk a nyilvánosság elé állni és beszámolni – például az előző „bizonyíték" bemutatásához hasonló sajtótájékoztatón – a házkutatás körülményeiről? Összességében hogyan tudja a Köztársaság Legfőbb Ügyésze meggyőzni a magyar embereket arról, hogy nem ismétlődhetnek meg az ötvenes évek és nem csempészhetnek bármelyikünk otthonába hamis bizonyítékokat azért, mert politikai szerepet vállalunk, esetlegesen korrupciós ügyek feltárásán munkálkodunk?

A terrorcselekmény és más bűncselekmények *ténybeli* alapja szintén teljesen bizonytalan. Legfőbb Ügyész úr, tulajdonképpen mivel gyanúsítják Budaházy Györgyöt és a másik 15 személyt, azaz jogi nyelven fogalmazva milyen történeti tényállás(ok) alapján folyik ellenük büntetőeljárás? Az utolsóként letartóztatott újságírónővel szemben az az állítólagos gyanú, hogy ruhákat varrt a „terrorista csoport" tagjainak, s ezzel valósított meg bűnsegédi magatartást. Ha a rákosista időket idéző Tanú című filmben láttuk volna ezt, bizonyára jót nevetünk, de ez 2009-ben, egy EU tagállamban történik, valóságos emberekkel, akik a valóságban sínylődnek börtönben ismeretlen tények és ismeretlen bizonyítékok alapján. Kérem, ismertesse velem és a nyilvánossággal, hogy pontosan milyen cselekmények elkövetésével gyanúsítják a 16 bebörtönzött személyt? (Egyénekre bontva a történeti tényállásokat). **Igaz-e például, hogy valakik valamiféle fehér port küldtek egyes politikusoknak postán s ez az egyik alapja az eljárásoknak, a bebörtönzéseknek? Ha igen, akkor kérdezem: bevizsgálták-e ezt a bizonyos fehér port, s mi volt ez az anyag? Miből gondolják, hogy a gyanúsítottak s nem például valamely titkosszolgálat, vagy egy tréfás kedvű kamasz küldte e borítékokat?**

A bulvársajtó szintű információkból tudjuk, hogy valakik állítólagosan egyes politikusok üresen álló hétvégi házára, illetve építés alatt álló házára lőttek, illetve ilyen célpontokra dobtak Molotov koktélt. Ugye minden magyar ügyész számára világos, hogy egy tudottan elhagyott, üres házra leadott lövés vagy Molotov koktél dobás a büntetőjog szabályai alapján nem valósíthatja meg sem az emberölés előkészületét vagy kísérletét, sem más élet illetve testi épség elleni bűncselekményt, sem pedig – a többi tényállási elem hiányában – a terrorcselekményt?

A fenti kérdések természetesen csak feltételezésekre alapoznak, hiszen immáron négy hónapja nem tudjuk, hogy pontosan milyen cselekmények elkövetésével gyanúsítják Budaházy Györgyöt illetve az ügyben azóta bebörtönzött és fogvatartott 15 másik személyt. Kérem tehát, hogy alapvetően ezzel, azaz a gyanúsítás alapjául szolgáló tényekkel és bizonyítékokkal kapcsolatban szíveskedjék mielőbb tájékoztatást adni, hogy az információt továbbadhassam a magyar és a nemzetközi nyilvánosságnak, különösen az Európai Parlamentnek.

Következő kérdéseim a fogvatartás körülményeivel, a fogvatartotti jogok megsértésével, így különösen a kapcsolattartási jog súlyos sérelmével kapcsolatosak.

Kérdéseim: Az ügyben fogvatartottak hozzátartozói közül többen számoltak be arról, hogy a gyanúsítottak hogylétéről, az ügy állásáról nincs tudomásuk, aggódnak szeretteikért. Számos fogvatartottnak kiskorú gyermeke van, így e „több sebből vérző"

ügynek nagyszámú gyermek is elszenvedője. Milyen körülmények között tartják fogva a Budaházy-ügy gyanúsítottjait? Kérem, rendeljen el azonnali vizsgálatot annak kiderítésére, hogy mely fogvatartotti jogokat tartják be maradéktalanul esetükben és melyek sérülnek? Miért nem találkozhatnak hozzátartozóik, így különösen a házastársak/élettársak, a szülők, testvérek, illetve kiemelten is a kiskorú gyermekeik a fogvatartottakkal? Miért és hol akadnak el a hozzátartozók által beküldött csomagok és levelek? Mint azt Legfőbb Ügyész úr is tudja, Magyarország részes állama az ENSZ Gyermekjogi Egyezményének. Ezen nemzetközi szerződés alapelvként rögzíti, hogy az államnak minden hatósági, illetve állami döntéskor figyelemmel kell lennie a gyermekek mindenek felett álló érdekére. A gyermekeknek (kivéve akkor, ha a szülő kifejezetten veszélyt jelent számára, mert például súlyosan és rendszeresen bántalmazza) joga van a szülővel való rendszeres kapcsolattartásra akkor is, ha a szülő előzetes letartóztatásban van vagy börtönbüntetését tölti. Budaházy György vonatkozásában pontosan tudható, hogy három kiskorú gyermeke az eltelt több mint négy hónap során mindössze egyetlen ízben láthatta édesapjukat, akkor is olyan körülmények között, amelyek a gyermekek jogait, a gyermekek mindenekfelett álló érdekeit súlyosan sértették, az édesapa ugyanis – a gyerekekben rémületet keltve – beöltözött kommandósokkal volt körülvéve. Kérem, szíveskedjen haladéktalanul tájékoztatni arról, hogy a hozzátartozók mikor és milyen körülmények között találkozhatnak legközelebb a fogvatartottakkal, s hogyan kívánják lehetővé tenni a kisgyermekekkel történő rendszeres és lelki fejlődésüket nem veszélytető kapcsolattartást? Kérem annak kivizsgálását is, és arról történő tájékoztatásomat is, hogy maradéktalanul megvalósulnak –e a fogvatartottaknak az ügyvédeikkel való kapcsolattartáshoz, a védelemhez fűződő jogaik.

Tájékoztatom Önt arról, hogy a Budaházy György és 15 másik személy ellen indult büntetőeljárás háttere, körülményei, a fogvatartás körülményei negyedszázada emberi jogokkal foglalkozó jogászként és EP képviselőként rendkívüli aggodalommal töltenek el. Éppen ezért a hozzátartozóktól és ügyvéd kollégáimtól az ügy állásával kapcsolatban mostantól rendszeres, naprakész információt fogok gyűjteni. Nagyra értékelném, ha ezzel összefüggésben nem tekintenének engem is „terroristagyanús" bűnsegédnek, hanem tudomásul vennék, hogy hivatásbeli kötelezettségemet teljesítem. Ez utóbbira bíztatok minden magyar jogászt, és az Országgyűlés Emberi Jogi Bizottságának tagjait is, akiknek e levelem másolatát azzal küldöm meg, hogy kérem, hívjanak össze rendkívüli ülést a Budaházy üggyel összefüggésben gyanítható emberi jogi jogsértések kivizsgálására. Levelemet hasonlóképpen megküldöm az Európai Parlament elnökének, valamint az EP Szabadságjogi, Rendészeti és Igazságügyi Bizottsága elnökének.

Végezetül tisztelettel bejelentem, hogy szeretnék személyes látogatást tenni Budaházy Györgynél és az ügyben fogvatartott 15 további személynél, hogy meggyőződjek fogvatartásuk tényleges körülményeiről, egészségi állapotukról, jelenlegi helyzetükről.

Kérem Legfőbb Ügyész urat, hogy e látogatásokat lehetővé tenni szíveskedjék, s jelöljön meg lehetséges időpontokat is.

Ismételten kérem, hogy szíveskedjék soron kívül, a lehető legrövidebb időn belül válaszolni levelemre, hogy erkölcsi és hivatásbeli kötelezettségemnek eleget téve tájékoztathassam a nyilvánosságot és az Európai Parlamentet az ügy állásáról s annak lényeges körülményeiről.

Budapest, 2009. október 30.

Tisztelettel

Dr. Morvai Krisztina

EP képviselő (Független/Jobbik)
Európai Parlament
ASP 02F 255
Rue Wiertz 60, B-1047 Brüsszel
Tel: +32 2 284 5786
Fax: +32 2 284 9786

krisztina.morvai@europarl.europa.eu

UI: Az ügy sürgősségére tekintettel kérem, hogy válaszlevelét elektronikus levélben is szíveskedjék megküldeni, a fenti címre